

delene allerlettest være gaaet gennem dette Ting. Jeg tror, at naar man i dette Ting har stillet sig skeptisk over for den højtærede Krigsministers Befæstningsplaner, ligger det i, at disse Planer fra første Færd af affaar alle de andre Dele af Landet fra at blive forsvarede end netop Sjælland. Det er et gammelt og meget udbredt Dnske i dette Ting, støttet af indflydelsesrige Medlemmer af dette Ting, at man ikke burde opgibe at forsvare nogen Del af vort Land. Jeg tror altsaa, at blandt de Foranstaltninger til vort Lands Forsvar, som vilde have fundet en stor Tilslutning her i Tinget, vilde netop det være, som her er Tale om, nemlig en Sikring af Forbindelsen mellem Landsdelene. For saa vidt tror jeg, at det ærede Medlem fra Mariager har Ret. Hvis vi havde staaet i regelmæssige Tilstande, under lovmæssige Forhold, nærer jeg ikke Tvivl om, at blandt de Forsvarsforanstaltninger, som først vilde have fundet Tilslutning i dette Ting, vilde netop det have været, som omhandles i dette Forslag, nemlig en Sikring af Forbindelsen mellem de forskellige Landsdele. Det har i alt Fald for en læg Betragtning været noget af det pinligste ved den hele Befæstningshistorie, som den højtærede Krigsminister staar i Spidsen for — noget af det pinligste, at man paa Forhaand har udleveret den allerstørste Del af Landet saa at sige forsvarsløst, og har centraliseret baade de finansielle og de personlige Kræfter med alt, hvad dertil hører, til Anvendelse her i Kjøbenhavn. Altsaa dette Forslag her om Sikring af Landsdelene har i Realiteten ogsaa min Sympati. At vi ikke kunne indlade os paa det i Ojeblikket, ligger i, at den højtærede Krigsminister har foretrukket at ordne vort Forsvarsvæsen ganske paa egen Regning uden nogen Forbindelse med den lovgivende Magt; han har foretrukket at ordne den Sag aldeles absolutistisk. Det følger deraf, at vi ikke kunne indlade os paa at supplere disse Ting, som den højtærede Krigsminister paa den Maade har ordnet paa sin egen Kæppe. Men som sagt, jeg vil give det ærede Medlem fra Mariager Ret i, at under ordinære Forhold vilde Spørgsmaalet om Sikring af Forbindelsen mellem de forskellige Landsdele sikkert have vundet meget stor Sympati i dette Ting; at vi ikke kunne indlade os paa det nu, ligger som sagt i hele den Maade, hvorpaa den højtærede Krigsminister har røgtet eller — om det maa være mig tilladt at bruge det Udtryk — vanrøgtet vort Forsvar.

Jeg vil, efter at jeg har berørt disse enkelte Vædringsforslag, gerne tillade mig

at rette et Par Spørgsmaal til den højtærede Krigsminister, uden at jeg for øvrigt venter mig noget Svar, thi den højtærede Krigsminister plejer jo ikke at indlade sig paa de Dele, hvad enten det nu ligger i, at han er sikker paa, at der er tilstrækkelig Forstaaelse rundt omkring ham, saa at han ikke behøver at give noget Svar, eller hidrører fra andre Grunde, men jeg vil i alt Fald gerne prøve at spørge om, hvorledes det gaar med den højtærede Krigsministers Fæstning her omkring Kjøbenhavn, om man maa antage, at den nu er afsluttet. Jeg gør dette Spørgsmaal i Relation til et Spørgsmaal, der for et Par Aar siden blev stillet fra Finansudvalgets Side, hvor man spurgte den højtærede Krigsminister — jeg tror, det var i Anledning af nogle Bevillinger, han havde forlangt til Vestfronten — om det nu var Afslutningen. Siden den Tid er der passeret adskilligt med Hensyn til Fæstningen; der er siden dette Spørgsmaal blev besvaret for et Par Aar siden, paabegyndt ny Anlæg. Jeg vil altsaa tillade mig at spørge, om Befæstningen ved Kjøbenhavn maa anses for, i alt Fald foreløbig, at være sluttet. Dernæst vil jeg i Forbindelse med et Spørgsmaal, som blev rejst, eller som jeg tillod mig at rejse ved 2den Behandling, tillade mig at spørge, hvorledes det gaar med den højtærede Krigsministers Møgkanal — eller hvad det er, den hedder, den Kanal, som skulde bruges til Transport af Føls og Fækalier, og hvad der ellers bliver transporteret her fra Kjøbenhavn. Da jeg under 2den Behandling spurgte den højtærede Krigsminister, hvorledes det forholdt sig med Forpagtningen af hans Kanal derude, vilde den højtærede Krigsminister ikke svare, og jeg ved, at der var mange ærede Medlemmer her i Salen, som troede, at det kun var Spøg, og at der ikke var noget som helst i den Ting. Imidlertid, Dagen efter denne Forhandling her i Salen fik forskellige Blade overordentlig travlt med at oplyse, at det forholdt sig ganske rigtig, at der var store Planer om at benytte Kanalen fra Furesøen til Lyngby Sø, til Ermelundsstrættet og til Ørdrup Møse — eller hvad den hedder, jeg mener en anden Møse derude, men det er nu ligegyldigt — altsaa at benytte den til en større Trafik, til, hvad jeg tillod mig at betegne som en Slags Suezkanal, der kunde blive af stor Betydning for Samfærdselen i Danmark. Som sagt, den højtærede Krigsminister vilde den Gang ikke indlade sig paa Spørgsmaalet, og den højtærede Finansminister, der jo ogsaa maatte være interesseret deraf, for saa vidt der skulde svares en